

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph. D. a JUDr. Bc. Jany Zonkové, ve věci

žalobce: **Spolek pro realizaci dopravní edukace lidu, z.s., IČ 08531111,**
sídlem Kaprova 42/14, Staré Město, 110 00 Praha 1,
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Vítězslavem Zdeňkem,
sídlem Mlýnská 938/4, 779 00 Olomouc.

proti
žalovanému: **Statní úřad inspekce práce**
sídlem Kolářská 451/13, 746 01 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 10761/1.30/23-2 ze dne 4. 12. 2023, ve věci žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného č. j. 10761/1.30/23-2 ze dne 4. 12. 2023 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 15 342 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Bc. Vítězslava Zdeňka, sídlem Mlýnská 938/4, 779 00 Olomouc.

Odůvodnění:

Žalobní námitky a stanovisko žalovaného:

1. Žalobou ze dne 14. 2. 2024 došlo soudu dne 14. 2. 2024 domáhal se žalobce, aby soud vydal rozhodnutí, kterým by zrušil rozhodnutí žalovaného č. j. 10761/1.30/23-2 ze dne 4. 12. 2023 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení, s tím, že jde o Sdělení o opožděném podání

stížnosti. Žalobu odůvodnil tím, že dle jeho názoru žalovaný nesprávně posoudil jím podané odvolání, které posoudil jako stížnost dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ, ač šlo o odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací. Odvolání žalobce tak bylo včasné, mělo být meritorně projednáno a napadené rozhodnutí je nezákonné pro nesprávné právní posouzení věci žalovaným.

2. Ke skutkovému stavu žalobce tvrdil, že žalobce podal k orgánu prvního stupně dle InfZ žádost o poskytnutí následující informace: „*Záznamy o zahájení kontroly a informace o zahájení kontroly u všech subjektů, vůči kterým byla Vaším úřadem zahájena kontrola dne 1. 6. 2023 na pracovišti Henniges Hranice, s. r. o., Olomoucká 306, 753 01 Hranice.*“ Orgán prvního stupně žalobci v dokumentu ze dne 2. 10. 2023 označeném jako „*Poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů*“ sdělil, že: „*K této Vaší žádosti sdělujeme, že předmětem práva na informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím je informační obsah, nikoli samotné originální dokumenty*“ a dále žalobci sdělil identifikační údaje subjektů, které byly v rámci předmětné kontroly kontrolovány. Žalobce tento dokument, z důvodů dále uvedených, považuje navzdory jeho označení za rozhodnutí orgánu prvního stupně. Proti uvedenému rozhodnutí orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání, neboť byl přesvědčen, že mu informace, v podobě záznamů o zahájení kontroly, měla být poskytnuta a rozhodnutí orgánu prvního stupně bylo fakticky rozhodnutím o odmítnutí žádosti dle ust. § 15 InfZ. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odvolání žalobce posoudil jako stížnost dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ, která byla podána opožděně, po uplynutí lhůty stanovené v ust. § 16a odst. 3 písm. b) InfZ.
3. Po právní stránce žalobce konstatoval, že jádro věci spočívá v tom, zda bylo rozhodnutí orgánu prvního stupně rozhodnutím o odmítnutí žádosti dle ust. § 15 InfZ. Žalobce se domnívá, že ano, a proto bylo jím podané odvolání skutečně odvoláním a nikoliv stížností, jak se domnívá žalovaný. Odvolání tak muselo být i včasné, neboť orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí neuvedl poučení o možnosti odvolání a odvolací lhůta tak činila 90 dnů dle ust. § 83 odst. 2 správního řádu. Žalovaný tak měl povinnost posoudit, zda žádosti žalobce mělo být vyhověno, či nikoliv. Orgán prvního stupně, byť velmi stručně, ve svém rozhodnutí přednesl svůj názor, že žalobcem požadované „*originální dokumenty*“ nelze dle InfZ poskytnout. Jakkoliv se v napadeném rozhodnutí jedná o jedinou větu, tak závěr orgánu prvního stupně o tom, proč žalobci požadované informace neposkytl je zřejmý a postačuje k závěru, že jde o rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Rozhodnutí o odmítnutí žádosti je potřeba posuzovat materiálně, nezávisle na tom, zda je daný dokument označen jako rozhodnutí. Pokud se orgán prvního stupně alespoň okrajově zabýval tím, zda informaci poskytne či nikoliv, tak jde o rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informaci. Stížnost dle ust. § 16a odst. 3 písm. b) InfZ v této situaci dle žalobce vůbec nepřipadá v úvahu, neboť tento prostředek je vyhrazen pro situace, kdy informace není poskytnuta vůbec či jen částečně. Žalobce odkazoval na podporu svých tvrzení na závěry vyjádřené v rozsudku NSS ze dne 6. 5. 2015, č. j. 6 As 115/2014–35. Odvolání žalobce je pak včasné skrze aplikaci ust. § 83 odst. 2 správního řádu ve spojení s ust. § 20 odst. 4 InfZ.
4. Žalovaný s žalobou nesouhlasil, což vyjádřil podáním ze dne 2. 4. 2024, navrhoval zamítnutí žaloby. Žalovaný uvedl, že s předestřenou argumentací žalobce nesouhlasí, trvá na tom, že postupoval v souladu se zákonem, když předmětné podání vyhodnotil jako stížnost na postup pro vyřizování žádosti o informace dle ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., nikoliv jako včasné odvolání proti rozhodnutí oblastního inspektorátu

práce, kdy k tomu odkazuje jednak na závěry Nejvyššího správního soudu podle rozsudku č.j. 2 As 31/2015-53 ze dne 4. 7. 2015 a dále pak na bod 40 (k ustanovení § 16a) důvodové zprávy k zákonu č. 61/2006 Sb., kterým se změnil zákon č. 106/1999 Sb.: „*Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen „stížnost“)* je nový institut, který vznikl jednak v souvislosti s odstraněním institutu fikce rozhodnutí, tedy k pokrytí případů, kdy povinný subjekt vůbec v zákonné lhůtě na podanou žádost nereagoval či kdy poskytl pouze část informací (popř. informace, jichž se žadatel nedožadoval) a ke zbytku (obsahu) žádosti se nevyjádřil (tedy nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti). Výše popsaný postup by měl pokrývat všechny případy, kdy informace není v rozporu se zákonem poskytnuta či jsou poskytnutí kladeny nezákonné či nepřiměřené překážky a poskytne žadateli dostatečnou a efektivní možnost obrany.“ Lze vzpomenout i na odbornou literaturu: „Podle § 16a odst. 1 písm. c) může žadatel podat stížnost, jestliže má vyřízení žádosti za neúplné, tj. informace mu byla poskytnuta pouze částečně a o zbytku žádosti nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí (opět ani v materiálním smyslu). Pod tento stížnostní důvod budou spadat i případy, kdy je žadatel nespokojen, například s poskytnutím výpisu z dokumentu, jehož kopii žádal, nejde-li o postup podle § 15 odst. 3.“ viz Jelínková, J., Tuháček, M.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář. 3. vydání, Praha Wolters Kluwer ČR, 2023, strana 267. Jak vidno, pouze stížností se žalobce mohl domáhat ochrany v případě namítaného nedostatečného (neúplného) vyřízení žádosti povinným subjektem, kdy mezi ním a povinným subjektem vznikl spor o to, zda tento žádost vyřídil v plném rozsahu, optikou toho tak bylo na podání žalobce ze dne 13. 11. 2023 nahlíženo. Žalovaný následně odůvodnil, jak vyhodnotil podání žalobce a proč z jeho pohledu byla stížnost žalobce opožděná.

5. Žalobce na žalobě setrval, v replice ze dne 15. 4. 2024 shrnul své právní hodnocení věci. Na toto podání žalobce soud pro stručnost na tomto místě již pouze odkazuje, kdy je součástí spisu a účastníci jej rovněž mají k dispozici.

Zjištění ze správního spisu:

6. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce požádal podáním ze dne 18. 9. 2023 Oblastní inspektorát pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím, a to konkrétně o Záznamy o zahájení kontroly a informace o zahájení kontroly u všech subjektů, vůči kterým byla tímto úřadem zahájena kontrola dne 1. 6. 2023 na pracovišti Henniges Hranice s.r.o., Olomoucká 306, 753 01 Hranice. Žádost byla tomuto úřadu doručena dne 18. 9. 2023.
7. Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj tuto žádost vyřídil sdělením ze dne 2. 10. 2023 č.j. 26171/10.10./23/15.16. Sdělil, že předmětem práva na informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím je informační obsah, nikoliv samotné originální dokumenty. Dle informačního systému OIP eviduje tento úřad zahájení kontroly dne 1. 6. 2023 na pracovišti Henniges Hranice, s.r.o., Olomoucká 306, 753 01 Hranice u pěti právnických osob, které vyjmenoval (označení jejich obchodní firmy a IČ). Tímto požaduje tento úřad žádost žalobce za vyřízenou. Toto rozhodnutí bylo dodáno do datové schránky žalobce dne 2. 10. 2023, dne 9. 10. 2023 bylo žalobci doručeno.
8. Podáním ze dne 13. 11. 2023 označeným jako „Odvolání proti rozhodnutí č.j. 26171/10.10./23/15.16 ze dne 2. 10. 2023“ žalobce sdělil, že má zato, že předmětem práva na informace jsou i samotné dokumenty, které mu správní úřad odmítl poskytnout. Pokud nebylo žádosti úřadem vyhověno, tak toto rozhodnutí měl úřad řádně odůvodnit, což

neučinil. Proto žalobce považuje rozhodnutí za vadné a žádá o jeho zrušení. Toto podání žalobce bylo doručeno Oblastnímu inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj do jeho datové schránky dne 13. 11. 2023.

9. *Podáním ze dne 15. 11. 2023 Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj* žalobci sdělil, že jeho podání podle obsahu hodnotí jako stížnost dle § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a postupuje ho nadřízenému orgánu.
10. *Sdělením o opožděném podání stížnosti ze dne 4. 12. 2023, č.j. 10761/1.30/23-2 Státní úřad inspekce práce* vyřídil podání žalobce ze dne 13. 11. 2023. Podání žalobce podle obsahu hodnotil jako stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, tj. stížnost žadatele, kterému byla poskytnuta informace toliko částečně, aniž by bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o částečném odmítnutí. Konstatoval, že tato stížnost se dle § 16a odst. 3 písm. b) citovaného zákona podává u povinného subjektu ve lhůtě do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro poskytnutí informace podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) tohoto zákona, tj. do 15 dnů ode dne přijetí žádosti. Žalovaný uzavřel, že žádost byla přijata dne 18. 9. 2023, lhůta pro poskytnutí informací uplynula dne 3. 10. 2023, stížnost tak mohla být žalobcem uplatněna do 2. 11. 2023. Podání žalobce však bylo Oblastnímu inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj doručeno dne 13. 11. 2023, tj. po uplynutí prekluzivní lhůty, opožděně, v důsledku toho se jejím obsahem Státní úřad inspekce dále nezabýval. Uvedené rozhodnutí bylo žalobci dodáno do jeho datové schránky dne 4. 12. 2023, doručeno bylo dne 14. 12. 2023.

Posouzení soudem:

11. Soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, tedy ke dni 4. 12. 2023 (ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., kdy žalobce s tímto postupem soudu výslovně souhlasil; žalovaný se ve stanovené lhůtě v tomto směru nevyjádřil, resp. svůj nesouhlas nevyjádřil, proto má za soud za to, že rovněž s tímto postupem udělil souhlas.
12. Podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
13. Podle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání.
14. Podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen "stížnost") může podat žadatel, c) kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí.
15. Klíčovou otázkou pro rozhodnutí soudu bylo posouzení povahy sdělení Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj ze dne 2. 10. 2023 č.j.

26171/10.10./23/15.16, kterým byla vyřízena žádost žalobce o poskytnutí informací ze dne 18. 9. 2023, a Sdělení o opožděném podání stížnosti ze dne 4. 12. 2023, č.j. 10761/1.30/23-2 vydaného žalovaným, tj. zda se jedná o rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 s.ř.s. či nikoli.

16. K tomuto srov. shrnutí v odborné literatuře (Potěšil L., Šimíček, V.: *Správní řád soudní, Komentář*, Leges, 2014 – k § 65 v návaznosti na judikaturu NSS): „Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 24. 5. 2006, č. j. 1 Afs 147/2005-107, publ. pod č. 926/2006 Sb. NSS) je třeba legislativní zkratku/pojem „rozhodnutí“ - chápat v materiálním smyslu jako jakýkoliv individuální právní akt vydaný orgánem veřejné moci z pozice jeho vrchnostenského postavení. Pro soudní kontrolu uskutečňovanou ve správním a ústavním soudnictví není vůbec rozhodující, zda a jak je takový úkon správního orgánu označen. Důležitý je dále důsledek „rozhodnutí“ ve vztahu k veřejným subjektivním právům a povinnostem, potažmo vůči právní sféře. Fakt, že určitý akt postrádá formální náležitosti „rozhodnutí“ v konkrétním případě a že nebylo učiněno v průběhu správního řízení podle části druhé a třetí SŘ ještě neznamená, že po stránce svých účinků nepůjde o „rozhodnutí“ ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. Takový úkon správního orgánu je třeba posuzovat primárně podle jeho obsahu, neboť i neformální úkon správního orgánu může být rozhodnutím v materiálním smyslu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2008, č. j. 1 Ans 5/2008-104, nebo ze dne 5. 5. 2011, č. j. 2 Aps 3/2010-112, publ. pod č. 2350/2011 Sb. NSS). Ostatně shodný pohled zastává i odborná literatura (BUREŠ, J. a kol. *Občanský soudní řád, komentář*. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2001, s. 1041-1042), podle které je pojem „rozhodnutí“ označením technickým a je nutno k němu vždy přistupovat z hlediska jeho obsahu a nikoliv formy. „Nevadí, že správní orgán popřípadě vyřídil věc toliko neformálním přípisem (či formálně nedokonalým rozhodnutím bez odůvodnění či poučení o opravném prostředku) v domněnku, že není jeho povinností vydat rozhodnutí v určité procesní formě. Stejně tak může být akt podroben soudnímu přezkumu, i když jeho tvorba případně vůbec neproběhla předpokládanou zákonnou procedurou. Není tedy podstatné, jak je příslušné rozhodnutí označeno (rozhodnutí, usnesení, rozsudek, jmenování, výměr, příkaz atd.), nýbrž skutečnost, že orgán veřejné moci tímto svým aktem autoritativně a pravomocně zasáhl do právní sféry navrhovatele, tj. tímto rozhodnutím došlo ke vzniku, změně nebo zániku oprávnění a povinností fyzické nebo právnické osoby.“ Zmíněné materiální pojetí „rozhodnutí“ rozvíjí požadavek na co největší míru přístupu k soudní ochraně, která je pravidlem, kdežto její odepření je výjimkou. V případě pochybností je zapotřebí jakékoliv výluky ze soudního přezkumu interpretovat restriktivně, tj. ve prospěch soudního přezkumu.“ Podrobněji viz. rovněž komentář k § 65 v: Kühn Z., Kocourek T.: *Správní řád soudní, Komentář*, Wolters Kluwer, 2019.
17. V tomto kontextu soud konstatuje, že obě označená sdělení soud dle jejich obsahu hodnotí jako rozhodnutí dle § 65 s.ř.s. v materiálním smyslu, neboť jde o akty vydané orgánem veřejné moci, týkaly se žalobce a bylo jimi autoritativně zasaženo do právní sféry žalobce.
18. Sdělení Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj ze dne 2. 10. 2023 č.j. 26171/10.10./23/15.16, kterým byla vyřízena žádost žalobce o poskytnutí informací ze dne 18. 9. 2023, je dle svého obsahu rozhodnutím v materiálním smyslu, kterým byla v celém rozsahu vyřízena žádost žalobce o poskytnutí informací. Částečně jím bylo vyhověno žádosti žalobce tím, že mu byly poskytnuty údaje o konkrétních subjektech, u nichž byla zahájena kontrola. Částečně této žádosti vyhověno nebylo, a to v části, v níž žalobce požadoval listiny - Záznamy o zahájení kontroly. V této části lze toto sdělení dle obsahu hodnotit jako rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti žalobce o informaci, ve

smyslu shora citovaného ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Ač toto sdělení formálně neobsahuje výrokovou část, je z jeho obsahu jasné, že v této části Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj žádosti žalobce nevyhověl a z jakého důvodu tak učinil.

19. Z uvedeného vyplývá, že pokud žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání v podobě podání ze dne 13. 11. 2023 označeného jako „Odvolání proti rozhodnutí č. j. 26171/10.10/23/15.16 ze dne 2. 10. 2023“ postupoval zcela v souladu s ustanovením § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Toto podání žalobce bylo ve shodě s jeho označením na místě i po obsahové stránce posoudit jako odvolání proti označenému rozhodnutí, kdy žalobce jasně vymezil, že napadá rozhodnutí správního orgánu, kterým nebylo jeho žádosti vyhověno (viz. formulace: „...*předmětem práva na informace jsou i samotné dokumenty, které mu správní úřad odmítl poskytnout*“...) a rozhodnout o něm v souladu s tímto ustanovením.
20. S argumentací žalovaného, že bylo na místě vyřídit podání žalobce ze dne 13. 11. 2023 jako stížnost dle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, soud nesouhlasí, neboť pro postup dle tohoto ustanovení nebyl žádný důvod.
21. Z citovaného ustanovení a důvodové zprávy k zákonu č. 61/2006 Sb., kterým byl změně zákon č. 106/1999 Sb., vyplývá, že: „*Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen „stížnost“)* je nový institut, který vznikl jednak v souvislosti s odstraněním institutu fikce rozhodnutí, tedy k pokrytí případů, kdy povinný subjekt vůbec v zákonné lhůtě na podanou žádost nereagoval či kdy poskytl pouze část informací (popř. informace, jichž se žadatel nedožadoval) a ke zbytku (obsahu) žádosti se nevyjádřil (tedy nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti).“ Uvedené tedy v souzené věci splněno nebylo, kdy Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj svým sdělením ze dne 2. 10. 2023 č. j. 26171/10.10./23/15.16 vyřídil žádost žalobce o informace v celém jejím rozsahu, jak vyloženo shora.
22. Odkaz žalovaného na právní závěry vyjádřené v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 31/2015 – 53 ze dne 4. 7. 2015, dle kterého: „... *stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím je opravným prostředkem mj. v situaci, nesouhlasí-li žadatel s vyřízením jeho žádosti, tedy když mezi povinným subjektem a žadatelem vznikne spor o to, zda povinný subjekt žádost vyřídil v plném rozsahu.*“ je dle názoru v této věci nepřiléhavý, a to z totožného důvodu: v tomto případě žádný „spor“ o rozsah vyřízení žádosti žalobce nevznikl, kdy byla vyřízena zcela. Ze stejného důvodu je nepřiléhavý i další odkaz žalovaného na komentářovou literaturu.
23. Napadené rozhodnutí žalovaného - Sdělení o opožděném podání stížnosti ze dne 4. 12. 2023, č. j. 10761/1.30/23-2 tak soud hodnotí jako rozhodnutí o odvolání žalobce ze dne 2. 10. 2023, které je však nepřezkoumatelné ve smyslu ustanovení § 75 odst. 1 písm. a) s.ř.s., neboť se žalovaný nevypořádal s odvolacími důvody, ačkoliv byly žalobcem v jeho podání ze dne 13. 11. 2023 formulovány.
24. Soud proto napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil, jak uvedeno ve výroku ad. I tohoto rozsudku. Současně soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Rozhodne tedy o podání žalobce ze dne 13. 11. 2023 označeném jako „Odvolání proti rozhodnutí č.j. 26171/10.10/23/15.16“ jako o odvolání proti rozhodnutí o žádosti žalobce

o informace ze dne 18. 9. 2023 vydaném v podobě Sdělení Oblastního inspektorátu pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj ze dne 2. 10. 2023, ve smyslu ustanovení § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

25. Pouze pro úplnost soud dodává, že si je vědom judikatury Nejvyššího správního soudu, dle které žaloba proti rozhodnutí nadřízeného orgánu o stížnosti proti způsobu vyřízení žádosti povinnou osobou není přípustná, neboť rozhodnutí o stížnosti dle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím není rozhodnutím o věci samé ani osvědčením ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s. (srov. zejména rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 18/2017 – 40 ze dne 20. 11. 2018 a č.j. 5 As 18/2017 – 55 ze dne 31. 1. 2019); s ohledem na shora uvedené však tato judikatura na souzenou věc nedopadá.

Náhrada nákladů řízení

26. Výrok ad. II tohoto rozhodnutí je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., § 35 odst. 2 s.ř.s. a skutečností, že žalobce, který je ve věci zastoupen advokátem, byl ve věci zcela procesně úspěšný. Proto žalobci vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému.
27. Zástupce žalobce učinil v řízení tři úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2024 (srov. čl. II - přechodná ustanovení k vyhlášce č. 258/2024 Sb.), a to za přípravu a převzetí zastoupení, sepsí žaloby, vyjádření ve věci samé, za které mu náleží odměna. Tarifní hodnotou pro výpočet odměny je dle ustanovení § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2024 částka ve výši 50 000 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby tak činí 3 100 Kč (7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2024), tj. v této věci částka ve výši 9 300 Kč (3 x 3 100 Kč). Žalobci rovněž náleží dle § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2024 ke každému z těchto úkonů právní služby paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem částka 900 Kč (3 x 300 Kč). Celkovou částku ve výši 10 200 Kč nutno v souladu s ustanovením § 35 odst. 2 s.ř.s., § 57 odst. 2 s.ř.s. navýšit o DPH, jehož je zástupce žalobce plátcem, tj. o částku 2 142 Kč. Jako součást náhrady nákladů řízení soud rovněž přiznal žalobci soudní poplatek zaplacený za žalobu ve výši 3 000 Kč. Celkem tak soud žalobci přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč.
28. Tuto náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce, v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůta k plnění je pak odůvodněna ustanovením § 160 odst. 1 – část věty za středníkem o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 64 s.ř.s., kdy soud vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí uložil žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 16. ledna 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu